Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 240 510 van 7 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X (*alias* X)**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN**
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (*alias* X), die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***

Op 06 juli 2015 diende u een ***eerste verzoek om internationale bescherming*** *in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde daarbij over de Eritrese nationaliteit te beschikken, van Tigrinya origine te zijn en geboren te zijn in X, in de provincie Gash Barka van Eritrea. U verklaarde destijds sinds uw vijfde in Soedan te hebben verbleven maar nog steeds te vrezen verplicht te worden uw legerdienst te vervullen bij een terugkeer naar Eritrea.*

Op 30 juni 2017 werd dit verzoek door het Commissariaat-generaal afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien geen geloof werd gehecht aan uw Eritrese nationaliteit. Op 03 augustus 2017 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep in tegen deze beslissing. Doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 21 december 2017 (arrestnummer 197132). U tekende geen verder beroep aan tegen deze beslissing.

U bleef steeds in België en op 05 oktober 2018 diende u een ***eerste volgend verzoek om internationale bescherming*** *in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart hierbij dat u inderdaad niet over de Eritrese maar over de Ethiopische nationaliteit beschikt. U verklaart geboren te zijn in Jibsha en van Tigray origine te zijn. Toen u acht jaar oud was werd u door uw moeder naar uw tante in Mai Kadra gestuurd. U verbleef er ongeveer een jaar en vertrok vervolgens naar Soedan. U ging er samen met de dochter van uw tante. U verklaart nooit enige verblijfsdocumenten te hebben gehad in Soedan en er als schoonmaakster te hebben gewerkt. In 2010 zou u voor twee à drie maanden teruggekeerd zijn naar Ethiopië. U verbleef er bij uw moeder in Jibsha. Tijdens uw verblijf in Ethiopië kwam u te weten dat uw moeder u voordien had weggestuurd omdat uw vader ervan werd beschuldigd een heks (budha) te zijn en bijgevolg ook u beschouwd zou worden als een heks. Daarenboven wou uw vader u gedwongen uithuwelijken. Hij was in conflict met een buur en de ouderen van het dorp besloten dat u met deze buur diende te trouwen om dit conflict bij te leggen. U vreesde door uw vader gedood te worden indien u hem niet gehoorzaamde en de familie van uw moeder hielp u opnieuw het land te verlaten naar Soedan. Op 30 juli 2012 bent u bevallen van uw zoon Y. R. W.. U had kortstondig een relatie met zijn vader, zijn vader is van Eritrese nationaliteit maar uw zoon heeft de Ethiopische nationaliteit. Hij verblijft bij een Ethiopische vriendin in Khartoum.*

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart en een kopie van de identiteitskaarten van uw ouders. Uw advocaat bezorgt het Commissariaat-generaal een schrijven en voegt hier verschillende landenrapporten aan toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw ***eerste verzoek om internationale bescherming*** *het CGVS op 30 juni 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, omdat geen geloof gehecht werd aan uw* ***beweerde Eritrese nationaliteit****. Op 3 augustus 2017 ging u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) in beroep tegen deze beslissing. De RVV bevestigde op 21 december 2017 de beslissing van het CGVS (arrest nummer 197132). U ging niet in beroep tegen deze beslissing. In het kader van uw* ***tweede verzoek om internationale bescherming*** *verklaarde u plots de* ***Ethiopische nationaliteit*** *te hebben en u legde uw originele Ethiopische identiteitskaart neer om dat te staven. Gelet op bovenstaande dient uw verzoek om internationale bescherming enkel beoordeeld te worden ten aanzien van het land waar u de nationaliteit van draagt, in casu* ***Ethiopië****.*

U verklaart in Ethiopië te vrezen uitgesloten te worden omdat u als een heks wordt beschouwd en er gedwongen te worden een huwelijk aan te gaan. Echter aan geen van beide verklaringen kan enig geloof worden gehecht.

Hoewel het gegeven dat u leugenachtige verklaringen heeft afgelegd op zich niet belet dat uw aanvraag ten gronde wordt onderzocht, dient zulk een verregaande poging om de asielinstanties te misleiden nog steeds in rekening te worden gebracht bij de globale

beoordeling van uw aanvraag en uw geloofwaardigheid, wat bijkomende eisen met zich mee brengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen. *Dit geldt des te meer gezien het gegeven dat het niet uw eerste poging betreft om de asielinstanties te misleiden, ook bij uw eerdere verzoeken om internationale bescherming in Zweden en Noorwegen legde u afwijkende verklaringen af. Dat u zo lang de ware toedracht van uw vrees zou achterhouden zorgt er voor dat er hoge eisen zijn vooraleer er aan uw huidige verklaringen enig geloof kan worden gehecht. Van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Tevens mag verwacht worden dat zij tijdens de ganse asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt, wat in casu niet het geval is. De eerder vermeldde verhoogde eisen worden ondersteund door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien deze al oordeelde dat uit uw voorgaande toegegeven leugenachtige en verzonnen verklaringen enkel kan afgeleid worden dat u steeds heeft gemeend dat uw ware herkomst en ware levensverhaal geen aanleiding zou geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming. U slaagde er dan ook niet in aan deze eisen tegemoet te komen en overtuigende elementen aan te reiken die er zouden moeten op wijzen dat u nu de waarheid spreekt en een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.*

Verder slaagde u er niet in te overtuigen dat uw vader een dergelijke doorslaggevende rol in uw leven speelde dat er een risico op vervolging van hem zou kunnen uitgaan. *Het draagt allerminst bij tot uw geloofwaardigheid dat u bij uw vorig verzoek verklaarde dat uw vader overleden is. Indien deze man een bepalende rol speelde in uw leven valt het moeilijk aan te nemen dat u in andere versie van uw levensloop zou laten uitschijnen dat hij overleden is. U verklaart daaromtrent (in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming) bang te zijn geweest voor verdere vragen indien u aangaf dat uw vader nog in leven was (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.24).* ***Indien uw vader alsnog in leven zou zijn komt uit uw verklaringen naar voren dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat hij een dergelijke rol in uw leven speelde dat zijn vermeende vraag een huwelijk aan te gaan niet te vermijden zou zijn.*** *Vooreerst verklaart u zo goed als geen contact te onderhouden met uw vader. U zou nooit met hem hebben samengewoond (CGVS p.19). U bent geboren in Jibsha (CGVS p.4) en woonde er vervolgens bij uw moeder tot u acht jaar oud was. Daarna ging u bij uw tante in Mai Kadra wonen (CGVS p.5) tot aan uw eerste vertrek uit Ethiopië een jaar later. Ook bij uw terugkeer uit Soedan zou u bij uw moeder in Jibsha hebben verbleven (CGVS p.6-7). U verklaart tijdens uw verblijf in Ethiopië uw vader op geen enkel moment te hebben gezien (CGVS p.8) en zelfs in uw hele leven slechts één keer naar Jibsha te zijn geweest, met name in 2010 om er uw identiteitskaart op te halen (CGVS p.10 en p.22). Ook uw moeder zou nooit met uw vader hebben samengeleefd en steeds in Jibsha hebben gewoond (CGVS p.17). Dit terwijl uw vader steeds in Jibha zou hebben gewoond (CGVS p.8). Geen enkel familielid van uw vader zou in Jibsha wonen. U stelt zelfs de familie van uw vader helemaal niet te kennen en niets over hen te weten. U heeft slechts weet van één dochter en één broer van uw vader maar stelt niet te weten of er nog anderen zijn, laat staan dat u er enig contact mee onderhield (CGVS p.8-9). U verklaart daarenboven dat uw vader u helemaal niet kent (CGVS p.16).* ***Aangezien zowel u als uw familie zo goed als geen enkel contact met uw vader onderhouden valt het moeilijk aan te nemen dat uw vader of zijn familie een zodanige invloed op u zou kunnen uitoefenen dat dit uw leven verregaand zou kunnen beïnvloeden.*** *Bovendien verklaart u eveneens dat uw vader erg weinig contact had met mensen (CGVS p.6) en dat hij als een problematisch figuur werd beschouwd binnen de gemeenschap. U verklaart dat hij steeds problemen veroorzaakt en niet graag gezien is door de mensen (CGVS p.19). Dit zorgt er bijkomend voor dat het Commissariaat-generaal zich opnieuw de vraag stelt hoe uw vader in staat zou zijn u er toe te dwingen te trouwen.*

Daarnaast kan evenmin aan uw verklaring dat een gedwongen huwelijk voor u op til was en u dit niet zou kunnen vermijden enig geloof worden gehecht. *U slaagt er met name niet in enige details te verschaffen over de manier waarop u zou worden uitgehuwelijkt of over wat er aan de basis van dit gedwongen huwelijk ligt.* ***U verklaart dat er een conflict met de buurman van uw vader de aanleiding vormde voor dit huwelijk, u weet echter niet waar dit conflict om draait.*** *U verklaart dat het gaat om de grenzen van hun boerderij maar weet niets meer over de achtergrond van dit conflict. U weet niet sinds wanneer dit conflict onder hen leeft, u weet enkel dat zij vijanden zijn. Ook over de ontwikkelingen binnen dit conflict weet u enkel te zeggen dat ze elkaar al hadden geslagen, zonder dit in de tijd te kunnen situeren. Evenmin bent u op de hoogte of voordien al enige andere stappen werden ondernomen om dit conflict bij te leggen (CGVS p.22). Dat u niets zou afweten over het conflict dat aan de basis van de vraag voor dit huwelijk ligt, is bevreemdend.*

Verder deed u geen enkele inspanning om informatie in te winnen over de man waarmee u zou moeten gaan trouwen. *U weet enkel dat het een oudere man is en veronderstelt gezien zijn leeftijd dat hij wel al kinderen zal hebben (CGVS p.22). U verklaart dat hij een 'budha' is zoals uw vader maar verder niet te weten hoe over hem gepraat wordt of wat over hem gezegd wordt. U verklaart geen enkele poging te hebben ondernomen om meer over hem te weten te komen, u verklaart daarbij dat u nog jong was en het u niet interesseerde om meer te weten te komen over een man van 60 jaar oud (CGVS p.22). Echter, indien dit de man betreft waar u gedwongen zou mee moeten huwen is het eerder opmerkelijk dat u op geen enkele manier trachtte zich hier verder over te informeren om een beter zicht te hebben op wat u te wachten zou staan. Dit geldt des te meer aangezien u verklaart dat deze man bekend stond als een budha, wat betekent dat deze wel bekend is in de regio en hier gemakkelijk enige verhalen of informatie over verkregen kan worden. Bovendien verklaart u nog een maand nadat dit voorstel werd geformuleerd in Ethiopië te zijn gebleven (CGVS p.20), wat u ruimschoots de tijd gaf om bijkomende informatie over deze man te weten te komen. Uw verschoning dat u nog jong was is in deze onvoldoende, ook van een jong meisje is het niet onredelijk te verwachten dat zij zou trachten informatie te verzamelen over degene waarmee zij vreesde te zullen moeten huwen en de reden voor dit huwelijk.* ***Verder heeft u evenmin enige informatie over het proces dat deze beslissing tot uithuwelijking vooraf ging.*** *U verklaart dat ouderen van het dorp deze beslissing namen en bij uw moeder langs kwamen om haar over deze beslissing te informeren. Vooreerst kent u slechts van één van de betrokken ouderen de naam (CGVS p.20). Daarnaast weet u ook niet te vertellen hoe vaak deze ouderen bij uw moeder zouden zijn langsgekomen. U weet dat het voorstel herhaaldelijk aan uw moeder gericht werd maar kan niet zeggen hoe vaak u dan bedoelt (CGVS p.20-21). Dit terwijl u verklaart zelf altijd bij uw moeder te hebben verbleven in de periode dat u terug was in Ethiopië (CGVS p.7).* ***Het meest opmerkelijke blijkt daarenboven dat u niet exact weet te zeggen wanneer dit huwelijk zou plaatsvinden.*** *U verklaart dat er wel degelijk een datum werd vastgelegd maar kunt deze niet opgeven, behalve als vaagweg in de derde maand (CGVS p.20-21). Indien u werkelijk vreest gedwongen te worden uitgehuwelijkt zonder dat daar ook maar iets tegen te beginnen valt zou deze datum u echter duidelijk voor de geest moeten staan. Het gegeven dat dit niet het geval is zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat een huwelijk voor u nakende was.*

Verder kan er, indien er al sprake was van een huwelijk - quod non -, geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u niet in staat zou zijn dit beweerde huwelijk te vermijden. *Het schaadt daarbij, zoals eerder aangehaald, uw geloofwaardigheid dat u geen beeld weet te verschaffen van de onderhandelingen in de aanloop naar dit huwelijk. U verklaart dat uw familie aan moederszijde eveneens tegen dit huwelijk gekant was (CGVS p.17). U verklaart dat er geen onderhandelingen zijn geweest om dit huwelijk af te wenden, er zouden op geen enkel moment enige alternatieven voorgesteld zijn. U verklaart dat dit niet gebeurde omdat uw familie aan moederszijde de familie aan vaderszijde niet graag had en geen contact met hen wilde (CGVS p.21). Echter, indien uw toekomst hiervan afhangt en zij dit huwelijk willen vermijden is het eerder bevreemdend dat zij hier geen enkele stap toe ondernomen hebben. U verklaart daarbij dat dit geen zin heeft aangezien men steeds de beslissing van de ouderen dient te respecteren (CGVS p.19). Het is weinig geloofwaardig dat uw familie geen mogelijkheid zou hebben gehad om dit huwelijk te vermijden en dat er geen enkele manier was om omtrent dit huwelijk te onderhandelen maar dat de ouderen zonder enige inspraak de kant van uw vader en een andere budha zouden kiezen, twee persoonlijkheden die verguisd worden in de Ethiopische samenleving, die met niemand contact onderhielden en vele vijanden hadden (CGVS p.19). Uw vrees voor een gedwongen huwelijk wordt nog verder ondergraven door het feit dat u verklaart dat geen verdere gevolgen meer verbonden waren aan uw weigering en uw vertrek uit het land. U verklaart nochtans dat uw vader de familie aan moederszijde bedreigde. Ook net na uw vertrek zou hij uw oom aan moederszijde nog bedreigd hebben (CGVS p.18). Daarna zouden echter geen verdere stappen ondernomen zijn om uw familie onder druk te zetten zodat u zou terugkeren om alsnog met deze man te huwen. Er zou geen enkel contact meer zijn tussen uw vader en uw moeder (CGVS p.19). Zelf staat u wel nog in contact met uw familie aan moederszijde maar zij noemen daarbij geen verdere incidenten (CGVS p.18).* ***Dit ondergraaft verder de geloofwaardigheid van de druk die van uw vader zou uitgaan om een huwelijk aan te gaan of, indien al enig geloof zou worden gehecht aan dit huwelijksvoorstel – quod non -, de gevolgen die deze weigering nog met zich teweeg zou brengen bij een terugkeer.***

Bovenstaande argumenten leiden dan ook onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof wordt gehecht aan uw verklaringen gevreesd te hebben gedwongen te worden een huwelijk aan te gaan. Zowel de druk die uw vader kon uitoefenen als het huwelijk dat zou gearrangeerd zijn wordt ongeloofwaardig bevonden.

Daarnaast haalt u aan vervolging te vrezen omdat u als budha zou beschouwd worden, ook dit kan niet weerhouden worden als een element waardoor u aanspraak kan maken op internationale bescherming. *Vooreerst kunnen de gevolgen die u volgens uw verklaringen hierdoor zou kunnen ondervinden niet beschouwd worden als zodanig ernstig dat dit vervolging in de zin van de Conventie van Genève uitmaakt. U verklaart gemeden te worden door de mensen en dit als kind reeds gemerkt te hebben. U haalt daarbij aan op school uit de weg te zijn gegaan door andere kinderen zonder hierbij enige andere verdergaande gevolgen aan te verbinden (CGVS p.16). Bovendien haalt u geen enkel gevolg aan in de periode dat u in 2010 terug was in Ethiopië. Wanneer u naar de problemen rond dit verwijt wordt gevraagd verwijst u enkel naar de periode voor uw eerste vertrek naar Soedan. Ook wanneer u wordt gevraagd naar de specifieke problemen die u vreest bij een terugkeer naar Ethiopië verwijst u opnieuw louter naar problemen met uw vader omdat u weigert het huwelijk aan te gaan dat hij u opdringt. Wanneer u wordt gesuggereerd zich elders in Ethiopië te vestigen verwijst u opnieuw enkel naar het feit dat uw vader u er zou kunnen vinden en problemen veroorzaken (CGVS p.18). Hiermee derhalve geen gevolgen aanhalend omwille van het feit dat u als budha zou worden beschouwd. In deze wordt ook opnieuw gewezen op de motivering dat niet wordt aangenomen dat uw vader in staat is een verregaande invloed op u uit te oefenen. Zodoende dient ook de mate waarin u door anderen omwille van uw vader gezien zal worden als budha gerelativeerd te worden. Daarbij dient eveneens in rekening worden gebracht dat uit uw verklaringen blijkt dat u steeds beroep kunt doen op uw familie aan moederszijde om u te steunen. Dit blijkt uit het gegeven dat u bij uw terugkeer naar Ethiopië steeds bij hen heeft verbleven. Daarnaast dient zich ook de vraag gesteld te worden in welke mate dat het imago van uw vader zich na een dergelijk lange afwezigheid nog op u zou afgewenteld worden. Derhalve kan uw verklaring als budha te worden niet worden vervolgd aangenomen en allerminst beschouwd worden als een element dat aanleiding geeft tot internationale bescherming.*

Daarnaast haalt u de algemene onveiligheid en de stammenconflicten in Ethiopië aan. Ook dit geeft echter geen aanleiding tot internationale bescherming aangezien u op geen enkele manier deze vrees persoonlijk en concreet kunt stellen. *U verwijst naar de verschillende stammenconflicten binnen Ethiopië wat er voor zorgt dat u zich onveilig voelt zonder hierbij ook maar enig element aan te halen waaruit blijkt dat u ook persoonlijk zou geviseerd worden. U kunt enkel stellen dat de conflicten die gaande zijn in Ethiopië een impact op u zullen hebben (CGVS p.17). U verwijst daarbij louter naar een algemene situatie zonder deze te betrekken op uw eigen persoon. U verwijst weliswaar naar het feit dat u tot een bepaalde clan behoort maar zonder aan te tonen dat dit simpele gegeven voldoende is om slachtoffer te worden van vervolging, laat staan dat u hier al mee geconfronteerd zou zijn geweest. Uit de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (Ethiopia 2018 human rights report) blijkt verder allerminst dat de situatie in Ethiopië van die aard is dat er sprake is van een algemene staat van onveiligheid voor bepaalde etnische groepen. U dient uw vrees u dan ook in concreto aan te tonen, waar u niet in slaagt.*

Tot slot verwijst uw advocaat eveneens naar het feit dat u vervolging vreest te kennen omwille van uw profiel van een alleenstaande moeder. *U brengt deze vrees echter op geen enkel moment zelf naar voren. Het loutere feit dat u gedurende uw volledig persoonlijk onderhoud geen vrees op dat vlak aanhaalt is reeds voldoende indicatie voor het feit dat u geen gevolgen in deze richting vreest. Uit de informatie die uw advocaat neerlegt met betrekking tot de situatie van alleenstaande moeders in Ethiopië dient er opnieuw op gewezen dat dergelijke algemene informatie niet volstaat om een vrees voor vervolging in uw hoofde aan te nemen, ook hier dient u deze vrees concreet te maken. Bovendien stelt de door uw advocaat toegevoegde informatie dat de situatie van alleenstaande moeders sterk afhankelijk is van de sociale context en de capaciteiten van het individu. In deze wordt nogmaals gewezen op het feit dat u steeds beroep kon doen op uw familie aan moederszijde. Zodoende wordt ook dit element niet weerhouden om uw verzoek om internationale bescherming in te willigen.*

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. *Uw originele* ***Ethiopische identiteitskaart en de kopie van de identiteitskaart van uw ouders*** *tonen enkel uw identiteit aan, een element waar in deze niet meer aan getwijfeld wordt. De* ***verschillende rapporten neergelegd door uw advocaat*** *zijn louter van algemene aard en hebben geen betrekking op uw concrete persoon. Zoals eerder gesteld zijn dergelijke algemene rapporten allerminst in staat enige persoonlijke vervolging in uwen hoofde aan te tonen. Deze algemene informatie dient namelijk gepaard te gaan met persoonlijke en aannemelijke verklaringen die aantonen dat u zich in een situatie zou bevinden zoals beschreven in deze rapporten, waar u allerminst in slaagt.*

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Génève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

<u>Verzoekschrift en stukken</u>

2.1. In het eerste en enig middel worden navolgende schendingen ingeroepen: "*Schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 3 juncto artikel 13 EVRM, artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ('Kwalificatierichtlijn'), artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de motiveringsverplichting, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.*"

2.2. Inzake verzoeksters eerder verzoek om internationale bescherming onder een andere nationaliteit verwijst ze onder meer naar fout advies dat ze kreeg en opvolgde, haar jonge leeftijd en principes van UNHCR inzake het afleggen van onjuiste verklaringen.

2.3. Inzake de motivering omtrent het gedwongen huwelijk stelt verzoekster:
"*2.1.1. Verwerende partij stelt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht en verwijst in de eerste plaats naar het feit dat verzoekster in haar eerste asielaanvraag aangaf dat haar vader overleden was. Dergelijke motivering is niet ernstig. Verzoekster heeft toegegeven dat zij niet de waarheid heeft verteld over haar asielmotieven, en dat zij aangaf dat haar vader overleden was om verdere gedetailleerde vragen te vermijden. Ook dit werd ingegeven door de mensen die zij onderweg ontmoette. Als verzoekster niet de waarheid vertelt is het niet meer dan logisch dat haar verklaringen in beide asielaanvragen niet met elkaar overeenstemmen. Dit betekent dan ook niet dat haar huidige asielmotieven niet geloofwaardig zouden zijn.*
2.1.2. Vervolgens stelt de bestreden beslissing dat verzoekster geen details kan verschaffen over het huwelijk zelf, het conflict dat er aanleiding toe gaf, en het proces naar aanloop van de beslissing tot uithuwelijking.
Uit het gehoorverslag blijkt echter duidelijk dat verzoekster doorleefde verklaringen heeft afgelegd hieromtrent:
- Ze kon duidelijk uitleggen dat ze werd uitgehuwelijkt omdat ze de enige nog niet getrouwde biologische dochter is van haar vader (p. 16).
- Ze gaf aan dat hij afgelegen woont in Jibha, niet tussen de mensen maar eerder op het platteland, dat hij een boerderij heeft en één buurman waar hij altijd ruzie mee heeft (p.16).
- De ruzie ging telkens over hetzelfde, namelijk de grenzen van hun respectievelijke boerderijen (p.22).
- Haar vader en deze buurman raakten voortdurend slaags tot op het punt dat zij met bewakers rondliepen, waarop de dorpsoudsten werden ingeschakeld om dit conflict op te lossen. Toen verzoekster terug in Ethiopië was werd besloten dat het conflict zou worden opgelost door verzoekster aan hem uit te huwelijken, waardoor ze familie van elkaar zouden worden. Daarop zijn de dorpsoudsten enkele keren naar verzoeksters moeder gekomen om het huwelijk te regelen (p. 16-17, 20).

- Ze verklaarde dat de dorpsoudsten voor het eerst op de feestdag 'Dag van het Kruis' in september 2010 bij haar moeder zijn langsgeweest, en dat één van hen Tama heet (p.20).
- Ze gaf aan dat deze personen meerdere keren bij haar moeder geweest zijn, maar kon zich niet meer herinneren hoeveel keer ze precies zijn langsgekomen. Ze noemde de man met wie ze moest trouwen bij naam (p. 19), kon vertellen dat hij ook een 'buda' is en in Jibha woont (p.20), en dat ze denkt dat hij al kinderen heeft (p.22).
- Ze gaf aan dat haar zus in het verleden ook reeds gedwongen was uitgehuwelijkt (p.21) en zelfmoord probeerde te plegen toen deze gebeurtenissen zich voordeden (p.23), en dat haar vader na verzoeksters vertrek haar oom heeft bedreigd en aangevallen (p. 18).
- In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert kon verzoekster ten slotte wel degelijk aangeven wanneer het huwelijk gepland was, namelijk in de derde maand (volgens de Ethiopische kalender) in 2010 (p.21). Naar de specifieke dag werd niet gevraagd door verwerende partij. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat ze niet weet welke dag ze moest huwen.
Verzoekster stelde dat ze niet veel contact had met haar vader, zeker omdat ze zelf het grootste deel van haar leven in het buitenland heeft gewoond. Ze had ook onmiddellijk besloten niet in het huwelijk te willen treden met deze zestigjarige man. Het is dan ook volkomen logisch dat het haar niet interesseert om meer te weten te komen over deze man, zijn achtergrond, omgeving, hoe haar leven zou zijn bij deze man, of waarom ze precies met deze man moet trouwen. Verzoekster heeft nooit zelfs maar overwogen om met deze man in het huwelijk te treden. Ze was op dat ogenblik slechts een maand terug in Ethiopië, en van zodra dit probleem zich voordeed heeft ze onmiddellijk een manier gezocht om opnieuw te vertrekken uit het land, wat haar enkele weken later ook gelukt is.
Verzoekster heeft alle informatie verschaft die redelijkerwijze van haar verwacht kan worden.
Ze was niet in het land aanwezig toen het conflict tussen haar vader en de buurman begonnen is, en heeft dit dan ook alleen maar via via vernomen. Ze wist uiteraard wel wanneer het huwelijk moest plaatsvinden en kon alle mogelijke informatie geven over de dorpsoudsten die bij haar ouderlijk huis langskwamen. Het enige antwoord dat zij schuldig moest blijven is het precieze aantal dat zij negen jaar geleden op een tijdspanne van een maand zijn langsgeweest wat niet zo merkwaardig is. Er is dan ook geen enkele reden om verzoeksters verklaringen in twijfel te trekken.
2.1.3. Ten slotte acht verwerende partij het ongeloofwaardig dat verzoekster in het geval van een gedwongen huwelijk, dit huwelijk niet zou kunnen vermijden. Zij stelt dat verzoeksters familie had moeten ingaan tegen de beslissing van de dorpsouderen, en acht het vreemd dat verzoeksters vader geen druk meer uitoefent op verzoeksters familie sinds haar vertrek.
Over de situatie na haar vertrek verklaarde verzoekster letterlijk dat zij niets meer van haar vader wil horen, dat ze in angst leeft en van hem af wil zijn (gehoorverslag p 18). Ze wist dat haar vader haar oom nog bedreigd heeft, maar heeft sindsdien bewust elk nieuws van hem vermeden (p.18-19). Om deze reden weet verzoekster logischerwijze dan ook niet hoe de situatie verder geëvolueerd is. Dit betekent echter niet noodzakelijk dat er ook effectief niets meer gebeurd is na haar vertrek. Bovendien was verzoekster vertrokken uit Ethiopië. Nu zij niet langer in het land was kon dan ook moeilijk verder druk worden uitgeoefend om alsnog in het huwelijk te treden.
Ten slotte worden verzoeksters verklaringen volledig ondersteund door de beschikbare objectieve landeninformatie. Uit de beschikbare rapporten blijkt namelijk duidelijk dat een gedwongen huwelijk van minderjarige meisjes veelvuldig voorkomt in Ethiopië, en dat dit niet kan worden tegengehouden: [landeninformatie]
Het aantal minderjarige meisjes die worden uitgehuwelijkt ligt nog steeds bijzonder hoog in Ethiopië, in het bijzonder in rurale regio's en regio's in het noorden zoals van waar verzoekster afkomstig is. Hoewel dit in theorie strafbaar werd gesteld door de Ethiopische autoriteiten wordt men in de praktijk niet vervolgd en zet de overheid enkel in op bewustmakingscampagnes."

2.4. Omtrent de sociale uitsluiting omwille het feit dat ze 'buda' is, argumenteert verzoekster als volgt:
"*Verzoekster herinnert zich uit haar kindertijd dat ze telkens uitgesloten werd, dat niemand tegen haar sprak, dat iedereen van haar wegliep en niets met haar te maken wilde hebben (zie o.m. gehoorverslag p.16). Als achtjarige begreep ze niet wat er aan de hand was en waarom de andere mensen haar zo behandelden, maar door de ernst van de situatie werd ze door haar moeder weggestuurd. Verzoekster gaf aan dat haar moeder niet wist dat haar vader een 'buda' was voor ze zwanger werd van hem, dat ze een fout was, en dat haar moeder haar heeft weggestuurd uit angst voor hoe de maatschappij haar behandelde en zou behandelen in de toekomst (zie o.a. gehoorverslag p.5, 7).*
Over haar vader, die 'buda' is, vertelde ze dat hij afgelegen woont van de mensen, dat hij wordt gemeden, en dat mensen bang zijn van hem.
Ze gaf ook formeel aan dat ze bij haar korte terugkeer naar Ethiopië in 2010 quasi altijd binnen bleef nadat haar moeder haar op de hoogte had gebracht van de initiële reden van haar vertrek uit het land.

Na een verblijf van slechts twee maanden in het land waarbij ze quasi geen contact had met haar dorpsgenoten vertrok ze weer. Verzoekster gaf aan dat ze zich moest opsluiten om de discriminatie te vermijden en dat ze zo niet kon leven.
Verzoekster wees duidelijk op verregaande sociale uitsluiting die ze zou kennen als volwassen 'buda'. Verzoekster gaf aan dat haar vader bekend is als 'buda' in het dorp. Daarbij dient te worden opgemerkt dat verwerende partij niet twijfelt aan het statuut van 'buda' van verzoeksters vader. In een klein dorp als Jibsha is het volkomen logisch dat iedereen in het dorp elkaar kent, weet welke families er wonen en wie er verwant is aan wie. Ook al heeft haar vader geen grote rol in verzoeksters leven, de inwoners weten perfect wie verzoekster is, aan wie ze verwant is, en dat zij jarenlang werd weggestuurd door haar moeder. Het statuut van 'buda' houdt daarenboven ook niet plots op wanneer men een bepaalde leeftijd bereikt. Dit statuut is voor het leven en zoals blijkt uit de objectieve landeninformatie wordt dit doorgegeven via ouderlijke verwantschap (cf. infra).
Aangezien niet getwijfeld wordt aan het feit dat verzoeksters vader 'buda' is, dit statuut wordt doorgegeven aan de kinderen en verzoekster verschillende elementen aanreikt die aantonen dat deze personen mogelijk een slachtoffer worden van verregaande discriminatie en uitsluiting, diende verwerende partij hier minstens een onderzoek naar te voeren. Er bevindt zich echter geen enkele landeninformatie over 'buda's' in het dossier, en de manier waarop zij behandeld worden in Ethiopië.
Nochtans vereist de onderzoeks- en samenwerkingsplicht die op verwerende partij rust dat zij rekening houdt met de beschikbare objectieve landeninformatie om een asielaanvraag te beoordelen. Deze verplichting wordt onder meer voorzien door artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, hetwelk een omzetting vormt van artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn : […]".

Verzoekster verwijst naar de principes inzake samenwerking en grondig onderzoek aan de hand van actuele en dienstige informatie. Hoewel weinig recente landeninformatie beschikbaar is blijkt uit de beschikbare bronnen wel hoe personen als verzoekster gezien worden door de maatschappij en verzoekster citeert landeninformatie.
"*Buda's worden verondersteld hun medemensen te kunnen vervloeken, en aanvallen om hen vervolgens als slaaf te gebruiken. Ze worden vooral in rurale gebieden nog steeds erg gemeden, uit angst om het volgende slachtoffer te worden van de 'buda'.*
Verwerende partij twijfelt niet aan het feit dat verzoeksters vader 'buda' was, en het is duidelijk dat dit statuut wordt doorgegeven aan de kinderen. Verwerende partij diende bijgevolg minstens een onderzoek te voeren naar de actuele situatie van buda's in Ethiopië, en de situatie waarin verzoekster terecht zou komen bij terugkeer."

2.5. Verzoekster argumenteert inzake haar profiel als alleenstaande moeder als volgt:
"*Verzoekster beviel in juli 2012 van haar zoon Y. R.. Op dat ogenblik had zij Ethiopië reeds definitief verlaten en verbleef zij in Soedan. Bij terugkeer naar Ethiopië zou verzoekster dan ook een alleenstaande moeder zijn. Omwille van deze situatie kende zij reeds erg veel problemen in Soedan en werd zij zelfs het slachtoffer van een verkrachtingspoging.*
Verwerende partij weigert om verzoeksters situatie als alleenstaande moeder in Ethiopië te onderzoeken enkel en alleen omdat verzoekster dit element niet zelf heeft aangehaald tijdens haar persoonlijk onderhoud. Deze handelswijze is echter manifest in strijd met de vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens : [citaten EHRM, F.G. v. Sweden, 23 maart 2016, nr. 43611/11]
Hoewel verzoekster deze vrees verwoord heeft via haar advocaat dient verwerende partij echter nog steeds een analyse te maken van het risico dat verzoekster zou lopen als alleenstaande moeder, op basis van actuele en duidelijke landeninformatie. De enige landeninformatie die in het dossier zit is echter een algemeen rapport over de veiligheidssituatie in Ethiopië.
Aangezien verzoekster nog geen kinderen had toen zij voor het laatst in Ethiopië is geweest kan zij uiteraard ook geen concrete vervolgingsfeiten aantonen. Verzoekster wenst echter te benadrukken dat een verzoek om internationale bescherming prospectief moet worden beoordeeld.
Verwerende partij werd op de hoogte gebracht van een situatie die mogelijk een schending van artikel 3 EVRM inhoudt, en diende bijgevolg te onderzoeken in welke mate verzoeksters situatie als alleenstaande moeder een impact heeft bij terugkeer. Daarbij had verwerende partij op eenvoudige wijze de mogelijkheid om verzoekster hierover te ondervragen, zeker nu dit op het einde van het gehoor nogmaals opgemerkt werd door haar raadsman. Zij besloot echter om deze situatie compleet naast zich neer te leggen. Op geen enkel ogenblik wordt verzoeksters geval degelijk onderzocht en mee in rekening gebracht bij de beoordeling. Er wordt louter verwezen naar de aanwezigheid van verzoeksters familieleden, wat in casu niet kan volstaan.
Er is erg weinig objectieve landeninformatie beschikbaar over de situatie van alleenstaande moeders in Ethiopië.

Uit de weinige informatie die wel beschikbaar is blijkt minstens dat het allesbehalve evident is om in Ethiopië te overleven als alleenstaande moeder. Ongeschoolde vrouwen zoals verzoekster hebben een hard leven en vallen vaak in het prostitutiemilieu of worden uitgebuit als huishoudhulp. Veel hangt af van hun persoonlijke situatie. [landeninformatie]
Verzoekster is een jonge vrouw die momenteel zwanger is van haar tweede kind. Ze heeft met uitzondering van enkele maanden slechts tot haar negende in Ethiopië gewoond en heeft bijgevolg erg weinig binding met het land. Bovendien staat het minstens vast dat haar vader aanzien wordt als 'buda', en gaf ze aan dat ook zij hierdoor wordt beïnvloed en haar huis niet kan buitenkomen in Ethiopië.
Verwerende partij diende dan ook minstens een onderzoek te voeren naar verzoeksters situatie als alleenstaande moeder bij terugkeer."

2.6. Verzoekster voegt als stukken bij het verzoekschrift:

"*2. FRANCE: OFFICE FRANCAIS DE PROTECTION DES REFUGIES ET APATRIDES (OFPRA), Ethiopie : les mariages forcés, 21 oktober 2016, https://www.refvworld.org/docid/59bbbd6f4.html ;*
3. UNITED STATES DEPARTMENT OF STATE, 2016 Country Report on Human Rights Practices, Ethiopia, 3 maart 2017, http://www.refworld.org/docid/58ec8a3ca.html ;
4. UK HOME OFFICE, Country Policy and Information Note - Ethiopia: Background information, including actors of protection and internal relocation, oktober 2017, http://www.refworld.org/docid/59ef3b954.html ;
5. ASYLOS, Ethiopie: Mariage force des mineurs et violence contre les femmes, oktober 2015, https://resources.asvlos.eu/wpcontent/uploads/reports/ethiopie mariage men2015-12.pdf ;
6. FREEDOM HOUSE, Freedom in the World 2018 - Ethiopia, 28 mei 2018. https://www.refworld.org/docid/5b2cb8743.html;
7. UNITED STATES DEPARTMENT OF STATE, Annual report on human rights in 2018 - Ethiopia, 13 maart 2019, https://www.ecoi.net/en/document/2004155.html ;
8. FREEDOM HOUSE, Annual report on political rights and civil liberties in 2018, 4 februari 2109, https://www.ecoi.net/en/document/2002612.html ;
9. N. FINNERAN, Ethiopian Evil Eye Belief and the Magical Symbolism of Iron Working, december 2003, http://www.refugeelegalaidinformation.org/sites/srlan/files/fileuploads/Reminick-TheEvilEyeBeliefAmongAmharaEthiopia again.pdf ;
10. ASYLOS, Ethiopia : Conditions of single Oromo mothers, mei 2016, https://resources.asvlos.eu/wpcontent/uploads/reports/ethiopia oromo single mothers men2016-II.pdf;".

<u>Beoordeling</u>

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf*. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, http://curia.europa.eu).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.
Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.
De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.
De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.
Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.
De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:
"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

3.4. Verzoekster stelt dat ze "*in het verleden niet helemaal eerlijk is geweest*" over haar nationaliteit en herkomst ingevolge fout advies en haar profiel van jonge afhankelijke vrouw.

Van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en internationale bescherming vraagt, mag echter worden verwacht dat zij correcte verklaringen aflegt inzake de nationaliteit van het land dat zij verklaart te zijn ontvlucht. De vaststelling dat zij zich in een voorgaande procedure heeft bediend van leugenachtige en verzonnen verklaringen inzake haar nationaliteit is een manifeste aanwijzing dat zij oordeelde dat haar ware herkomst en levensverhaal geen aanleiding zou geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming. De bewering dat verzoekster "*erg beïnvloedbaar*" was en zich uit angst voor repatriëring bediende van een valse nationaliteit, kan niet aangenomen worden als een dienstige verklaring voor het afleggen van leugenachtige verklaringen omtrent haar nationaliteit gelet op het belang van de beoordeling van verzoeksters vermeende vrees ten aanzien van het land waarvan ze de nationaliteit bezit. De geloofwaardigheid van het thans aangevoerde relaas is derhalve *ab initio* aangetast.

3.5. Verzoekster voert aan dat ze vreest voor een gedwongen huwelijk.

Verzoekster beweert dat ze in 2010 (zie onder meer gehoor CGVS, p. 17) door haar vader op de hoogte werd gebracht dat ze moest trouwen met een man van 60 jaar oud (gehoor CGVS, p. 16, p. 22). Verzoekster heeft echter sinds 2010, het jaar dat zij Ethiopië voor Soedan verliet, geen contact meer met haar vader (gehoor CGVS, p. 18) en had evenmin contact met haar vader toen zij in 2010 nog in Ethiopië verbleef (gehoor CGVS, p. 8). Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat de persoon met wie ze beweerdelijk verplicht zou dienen te huwen, actueel nog in leven is.

Verder deed verzoekster geen inspanning om concrete informatie in te winnen over de persoon waarmee ze zou moeten trouwen. Behoudens de verklaring dat het een oudere man is, veronderstelt verzoekster enkel dat hij kinderen zal hebben (CGVS p. 22). Dit geldt des te meer aangezien verzoekster voorhoudt dat deze man, zoals haar vader, ook bekend stond als een budha, hetgeen inhoudt dat hij wel bekend is in de regio en er dienvolgens op eenvoudige wijze verhalen of informatie over hem verkregen kan worden. Haar jonge leeftijd doet hieraan geen afbreuk omdat ook van een jong meisje kan worden verwacht dat zij zich tracht te informeren over de persoon waarmee zij vreesde te moeten huwen.

Het wordt niet betwist dat verzoekster in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming verklaarde dat haar vader overleden is. Indien verzoeksters vader een essentiële rol speelde in haar leven is het niet geloofwaardig dat zij in een eerdere versie van haar levensloop aanvoert dat hij overleden is. Verzoekster brengt evenmin enig begin van bewijs bij dat hij alsnog in leven is. Dit geldt des te meer omdat ze nooit met hem heeft samengewoond: sinds haar geboorte woonde ze bij haar moeder, toen ze acht jaar oud was ging ze bij haar tante in Mai Kadra wonen (CGVS p. 5) tot aan haar eerste vertrek uit Ethiopië een jaar later en bij haar terugkeer uit Soedan in 2010 heeft ze bij haar moeder verbleven (gehoor CGVS p. 6-7). Tijdens haar verblijf in 2010 in Ethiopië heeft verzoekster haar vader niet gezien (CGVS p. 8). Verzoekster kent de familie van haar vader niet en weet er nagenoeg niets over te vertellen. Aangezien verzoekster en haar familie zo goed als geen contact met haar vader hebben is het niet geloofwaardig dat haar vader of zijn familie verzoeksters leven, onder meer via een gedwongen huwelijk, zou kunnen bepalen. Dit alles geldt des te meer omwille van verzoeksters verklaringen inzake het overlijden van haar vader tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster kan daarenboven evenmin nuttige informatie geven over de redenen waarom ze gedwongen zou worden uitgehuwelijkt. Ze verklaart dat het conflict van haar vader de grenzen van een boerderij betreft maar ze weet niets concreet over de achtergrond van dit conflict, zoals wanneer dit conflict is begonnen of de evolutie van dit conflict.

Tevens verklaart verzoekster dat er wel degelijk een datum voor het huwelijk werd vastgelegd maar ze kan deze niet opgeven, behalve vaagweg in de derde maand (gehoor CGVS p. 20-21). Indien verzoekster werkelijk vreest gedwongen te worden uitgehuwelijkt zonder dat daar ook maar iets tegen te beginnen valt, zou deze datum in haar geheugen gegrift zijn.

De voorgaande vaststellingen leiden tot het besluit dat verzoeksters verklaringen inzake een gedwongen huwelijk niet geloofwaardig zijn. De verwijzing naar de toegevoegde landeninformatie, die geen betrekking heeft op haar persoon, kan haar teloorgegane geloofwaardigheid niet herstellen.

3.6. Verzoekster voert aan ze slachtoffer zal zijn van sociale uitsluiting omdat ze een 'buda' (soort van heks) is omdat haar vader ook een 'buda' is.

Hoger werd vastgesteld dat verzoekster in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming verklaarde dat haar vader overleden is. Indien verzoeksters vader en diens positie als 'buda' werkelijk een essentiële rol zouden hebben in haar levensloop wordt haar geloofwaardigheid *ab initio* ondermijnd omdat zij in een eerdere versie van haar levensloop aanvoert dat hij overleden is. Verzoekster brengt verder evenmin enig begin van bewijs bij dat hij alsnog in leven is, hetgeen des te meer geldt omdat ze nooit met hem heeft samengewoond.

De loutere verwijzing naar haar verklaringen en het - niet concreet aangetoond - feit dat haar vader een 'buda' zou zijn, is niet dienstig ter weerlegging van de motivering die terecht oordeelt dat de gevolgen die verzoekster hierdoor zou kunnen ondervinden niet beschouwd kunnen worden als zodanig ernstig dat dit een vervolging in de zin van de Conventie van Genève uitmaakt. De toegevoegde landeninformatie en de verwijzing naar de samenwerkingsplicht en het belang van actuele landeninformatie is niet dienstig als nuttige ontkrachting van de motivering die terecht en pertinent stelt omtrent verzoeksters voorgehouden profiel en persoon: *"U verklaart gemeden te worden door de mensen en dit als kind reeds gemerkt te hebben. U haalt daarbij aan op school uit de weg te zijn gegaan door andere kinderen zonder hierbij enige andere verdergaande gevolgen aan te verbinden (CGVS p.16). Bovendien haalt u geen enkel gevolg aan in de periode dat u in 2010 terug was in Ethiopië. Wanneer u naar de problemen rond dit verwijt wordt gevraagd verwijst u enkel naar de periode voor uw eerste vertrek naar Soedan. Ook wanneer u wordt gevraagd naar de specifieke problemen die u vreest bij een terugkeer naar Ethiopië verwijst u opnieuw louter naar problemen met uw vader omdat u weigert het huwelijk aan te gaan dat hij u opdringt. Wanneer u wordt gesuggereerd zich elders in Ethiopië te vestigen verwijst u opnieuw enkel naar het feit dat uw vader u er zou kunnen vinden en problemen veroorzaken (CGVS p.18). Hiermee derhalve geen gevolgen aanhalend omwille van het feit dat u als budha zou worden beschouwd. In deze wordt ook opnieuw gewezen op de motivering dat niet wordt aangenomen dat uw vader in staat is een verregaande invloed op u uit te oefenen. Zodoende dient ook de mate waarin u door anderen omwille van uw vader gezien zal worden als budha gerelativeerd te worden. Daarbij dient eveneens in rekening worden gebracht dat uit uw verklaringen blijkt dat u steeds beroep kunt doen op uw familie aan moederszijde om u te steunen. Dit blijkt uit het gegeven dat u bij uw terugkeer naar Ethiopië steeds bij hen heeft verbleven. Daarnaast dient zich ook de vraag gesteld te worden in welke mate dat het imago van uw vader zich na een dergelijk lange afwezigheid nog op u zou afgewenteld worden. Derhalve kan uw verklaring als budha te worden niet worden vervolgd aangenomen en allerminst beschouwd worden als een element dat aanleiding geeft tot internationale bescherming."*

3.7. Verzoekster beroept zich op haar situatie van alleenstaande moeder in Ethiopië. Verzoekster toont echter niet concreet aan dat zij zich als alleenstaande moeder onderscheidt van andere alleenstaande moeders in Ethiopië. Hoewel aangenomen kan worden dat het leven van een alleenstaande moeder problemen met zich kan meebrengen, is er geen concreet element voorhanden waaruit kan worden opgemaakt dat zij louter omwille van dit profiel een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade loopt. De mogelijkheid dat verzoekster als ongeschoolde huishoudhulp zou moeten werken, weze tegen het een lage vergoeding, kan niet aangenomen worden als een mensonwaardige behandeling. Dit geldt des te meer aangezien verzoeksters moeder nog in leven is en op regelmatige basis nog contact heeft met verzoekster (gehoor CGVS, p. 15).

3.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekster voer inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen wordt aangevoerd in het kader van haar vluchtelingenrelaas. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS